

Hrvacke starine u Zadru.

U zatarskom muzeju S. Donata, kao što i na zidu apside prvostolne crkve S. Stošije, sakupljena je krasna i dragocjena zbirka vajarskih uresnijeh i figuralnijeh ulomaka otkrivenijeh po svojoj prilici u samomu Zadru i u njegovoj okolici, koji svi potiču sa spomenika iz VIII i IX vijeka, i pripadaju kao i kninski i drugi suvremeni dalmatinski što jih je objelodanio veleuč. Dr. Frano Bulić, onom varvarsko-vizantinskom slogu, koji se slobodno može da zove *hrvacko-vizantinskijem*¹⁾. Dok sam prošastijeh jesenskih praznika bio na prolasku kroz Zadar, ja sam te ulomke pobilježio onako na brzu ruku, kako mi je dopuštalo kratko vrijeme mojega boravka u tom gradu, u kojemu mi bijaše da razgledam i druge starinarske i umjetničke zlamenitosti, a žalim u velike, što jih nijesam mogao da nacrtam i potanje ispitam, kako bi zasluživali zbog svoje velike zlamenitosti po umjetničku i kulturnu povijest, te ću ovgje samo u kratko da jih opišem.

U muzeju S. Donata:

I. Oveća ploča, koja je mogla da služi kao plutej ograde pjevališta. Istijeh je protega poput one što se nahodi u istom muzeju a objelodanjena je najprije od Eitelbergeraz) pa od Bulića³⁾, o kojoj prvi a po njemu i drugi, pišu da je pročelna strana sarkofaga. Ja cijenim da su obedvije pluteji iste pregrade, jer je na objema siti niz pretstava iz Novoga Zavijeta. O prvoj ploči kažu Eitelberger i Bulić, da sadrži pomor novorogjenčadi i bijegstvo u Misir. O tumačenju ove druge pretstave nebi imao šta da primjetim, ali o prvoj mi se čini da bi mogla takogjer pače bolje prikazivati sud Salamunov. Na prijestolju sjedi kralj. Pred njim krvnik drži za jednu nogu dijete i zamahuje desnom rukom, u kojoj nije viditi mača, jer mu ostaje za glavom, baš kao da hoće da posiječe dijete na polak. Pred kronikom su dvije žene. Jedna, bliža, prava majka, hvata se za kosu od užasa na pomisao, da bi joj mogli onako nemilo da smaknu dijete, dočim druga ravnodušno stoji rukama sklopjenijema. U taj par Salamun, raspoznavši pravu majku, podiže desnicu pruženijem kažiprstom i nareguje krvniku, da ustavi mah.

1) Vidi kritiku Bulićeve knjige u „Viestniku“.

2) Die mittel. Kunstdenk. Dalm. str. 135.

3) Kninski spomenici i t. d. str. 37.

Da pretstava prikazuje pomor novorogjenčadi, razvijao bi se posve drugi prizor, viggjevalo bi se više poklane djece, a sve bi matere bile u bñnom položaju. Na ovoj drugoj ploči ima sedam prostijeh arkada, u kojijema su, u nezgrapnoj plohorezbi istoga načina i iste izradbe kao što je već na objelodanjenoj, urezane četiri pretstave kao početak onoga niza, kojemu pripadaju i one na prvoj ploči: 1. Gospa pohodi S. Elizabetu; 2. Isus u kolijevci; 3. Angjeo javlja pastijerima porogjenje; 4. Tri sveta kralja. U prvoj arkadi s desne strane je Gospa sa S. Elizabetom; u drugoj gori osmerozraka zvijezda, a pod njom lebdi angjeo pruženom rukom, i proteže se preko treće arkade. U istoj drugoj arkadi je doli mali angjelak, te stoji do djetića Isusa, koji je u kolijevci u trećoj arkadi, u kojoj je još do kolijevke i mali S. Ivan; u četvrtoj arkadi su tri pastijera, kojijema spomenut lebdeći angjeo javlja porogjenje Spasiteljevo; u petoj je Gospa, koja sjedi na stočiću i drži djetića Isusa na koljenima; u šestoj i sedmoj su tri sveta Kralja sa čunjastijem kapama na glavi, kao što je i u kralja Salamuna prije objelodanjene ploče. Ova ploča ne nosi poput već objelodanjene na gorujem obrubu spletene kolobare sa ticama, ružama i križićima unutra, već joj je obrub razdijeljen na posebna polja, od kojijeh petorica sadrže pleterove sklopljene od tri zatvorena komada, a druga petorica tice u različitijem položajima. Na donjem obrubu ove ploče je ista dvostruka pletenica kao i na prvoj.

II. Dva komada natstupina kao što su na stupčićima rab-skoga zvonika i kakvijeh ima nekoliko megju kninskijem iskopinama.

III. Ulomak sa pleterom sastavljenijem poput onoga na spljekojoj krstionici, što je naslikan na tablicama Buličeve knjige pod brojevima 43 i 46, tom razlikom, da je na ovomu u većijem krugovima još i po mala zatvorena njima susredišna kružnica. Ulomak je obrubljen pletenicom osobite vrsti.

IV. Ulomak ploče sa kukama i natpisom, što ga nijesam imao kada proučiti.

V. Ulomak sa pletenicom osobite vrsti.

VI. Natstupina četverostrana pilastra. Na svakom lieu su mu urezane po dvije tice. Po druge dvije tice su urezane na svakoj ćoški, a još po dvije, što odozgor kljuju one na ćoškama. Tice na ćoškama spletene su sa listom. U dno natstupine je unaoakolo uže. Sva je prilika da ova natstupina, kao i druge tri male natstupine sa živinskijem pretstavama što su uzidane za crkvom S. Stošije

pripadaju kašnjoj dobi i to XI ili XII vijeku, jer odavaju motive romaničkoga sloga.

VII. Ulomak poveće ploče. Razdijeljen je dvostrukom vodoravnom pletenicom na dva polja. U gornjemu sjedi osoba s lijeve strane, a pred njom druga izviruje iz posude, do ove treća, pa četvrta, te je slijedio nadpis:

$$\begin{array}{c} \text{SE} \\ \text{PE} \\ \overline{\text{DN}} \\ \overline{\text{SCI}} \end{array}$$

U donjem su polju tri konjanika.

VIII. Luk ciborija. Gornji kraj zarubljen je kukama. Pod njima je valovito zavijena grana sa lišćem. U kutima luka po kolobar napravljen dvostrukom pletenicom, a unutra po ruža, desna sa 11, lijeva s 13 latica. Na rubu luka je pojas sa valovito zavijenom granom iste širine i sa istijem lišćem kao što je na gornjoj. Uz kolobare je s gornje strane po tica sa trokutom, zar paomovom grančicom ili grozdom u kljunu. Pod kolobarima je po uzao.

IX. Komad luka ciborija. Obrubljen gori s pletenicom, a iznutra krajem oveće pletenice.

X. Ulomak pluteja sa hasurastijem pleterom na jednu žicu kroz spletene unutra ugnute na kut stojeće četvorine, koje sačinjavaju kao krugove poput onijeh na plutejima br. 6 i br. 45 Buličeve knjige.

XI. Dva ulomka ploče sa natpisima:

1. . . . EATI ADRIANVS ET SCE NF . . . (u sv. ET, NF)

Čita se: *(B)eati Adrianus et s(an)c(t)e ne . . .*

2. . . . EMLE MARTIRES TVE VOVIE FECT DEO FA . . .

(u sv. EM, MA, TV, EO)

Čita se: . . . *Em(i)lie martires tue uouif (?) fecit Deo Fa . . .*

XII. Na jednom su ulomku kuke a pod njim grčki natpis:

. . . \ATAΓΥMNONMEONTAE . . .

Toliko ovaj grčki natpis, koliko i oblik i mješavina kapitalnijeh i uncijalnijeh slova u njemu i u dva gornja, odavaju nam osmi ili početak devetoga vijeka, i prisutnost vizantinskijih umjetnika u to doba u Zadru I drugi opisani komadi, navlaš oni sa figuralnijem pretstavama pripadaju istomu zemanu.

Za prvostolnom crkvom uzidani u apsidī:

XIII. Ulomak ploče sa križem, koji u dva gornja kuta ima dvije ruže savijenih latica.

XIV. Ulomak pluteja sa pleterom sastavljenijem unaokolo sve od mješovitočrtnijeh trokuta, kao što su oni na ulomku br. 5 Buličeve knjige, koji su po srijedi svezani su dvije valovite crte, koje se opet među sobom splicu u poznate prividne krugove.

XV. Dva ulomka sa pletenicom poput one na rubu ulomka br. 39 Bul. knj., na obrubu jednog luka rabskog ciborija, na luku ciborija što se sada svija nad vratima stolne crkve u Kotoru i na nekijem tal. ciborijama VIII i IX vijeka.

XVI. Ulomak sa četverostrukom pletenicom.

XVII. Komad timpana ciborija sa trostrukom pletenicom oko luka, i krajem prijekršća u kutu.

XVIII. Mala natstupina s jednijem redom lišća, a u gornjijem ćošcima sa zavojicama, koje spominju korincku natstupinu Ovakvijeh ima dosta u sjevero-talijanskijem muzejima a kod nas među kninskijem iskopinama. One su iz IX vijeka.

XIX. Na dva nova zuba (modiljuna) uzidana u apsidu stoji sarkofag urešen hrvacko-vizantinskom vajarijom iz VIII ili najkašnje iz početka IX vijeka. On je jedini poznati dalmatinski sarkofag iz varvarskoga doba. Oni, koji su ga vidili prije uzidanja, mogli bi kazati kako li je urešen sa strane koja je uzidana, pa bi dobro bilo da bi se hotio kogod o tomu izjaviti. Na proćeonoj strani ima šest lukova, koji počivaju na sedam stupova. Tri su stupa uvijena kao konop, a na dva srednja je urezan po uzao. Dva stupa na lijevoj strani nose po tri žlijeba rastavljena oštrovrhijem grebenima. Natstupine sastoje od tri lista. Lukovi su trogrebenasti. Kuti među lukovima ispunjeni su liljanima. U prvom luku je križ vaskolik unaokolo obrubljen žlijebom. U gornjijem kutima križa je po liljan a u donjijem po višelatična ruža. U drugom luku su na stalku dvije paome združene gori s liljanom. U trećem je luku mnogo-latična ruža savijenijeh latica, opkoljena drugijem redom zrakastijeh latica, kojijeh ima u sve 15. Takvijeh ruža ima i na nekijem sjevero-talijanskijem spomenicima VIII vijeka. U četvrtom luku je križ kao u prvomu. Uz desni i lijevi kraj prečage križa je po trak savijen poput naopakoga slova S. U donjijem kutima je po liljan a u gornjima nešto neizvjesna. U petom luku je ruža kao u trećemu samo sa 13 vanjskijeh zrakastijeh latica. U zadnjem luku je

križ kao u prvomu i četvrtomu. U donjim mu je kutima po ruža kao u prvom luku, a u gornjima po liljan koso put vanka uzgor okrenut kao i u prvom luku. Uz prečagu je s desne i s lijeve strane po vodoravno ležeć liljan unutra okrenut. Na pobočnoj strani sarkofaga, koja no je okrenuta k dvorištu, po srijedi je križ nakićen dvostrukom običnom pletenicom. U gornjem mu je desnom kutu ruža sa dva reda latica, a u lijevom tica okrenuta put križa, te za njom trak zavijen u spužnicu. Pod otom spužnicem su dva lista kao slovo F, a pod prečagom slovo ruža. U donjem lijevom kutu križa je put vanka, koso, doli okrenut liljan, u desnom je paoma, do nje put vanka razgranjena voćka kao jabuka ili šipak, a više nje drugo neko lišće, koje se nerazabire dobro. Na trokutnom timpanu pokrova sarkofaga s ote iste strane je po srijedi od tri liljana sastavljen zrakast cvijet, kojemu je s lijeve strane crtama napunjen trokut, a s desne su mu dva trozubna, istosmjerna, vodoravna lista jedan više drugoga. Na lijevom kraju je malašan uzao. Na drugoj pobočnoj strani sarkofaga jesu dva luka na tri stupa. Srednji je stup uvijen poput konopa, pokrajni imaju po tri okomita žlijeba. Tako su i luci na dva žlijeba i tri grebena. U kutiću megju lukovima je liljan. U desnom luku je križ. U donjijem mu je kutima po ruža, a u gornjijem nijasam mogao vidjeti što je, jer bi se trebalo gori uspeti. U lijevom luku je šesterolatična geometrična ruža. Na timpanu pokrova je s ove strane po srijedi liljan a desno i lijevo po dvije paome.

XX. Na velikom osamljenom stupu u *Piazza dell' erbe* obješena je o gvozdenu lancu ploča kamenita široka 71 cm., vis. 93 cm., a debela 12 cm. Na njoj je plohozba prilično izlizana, ali se ipak, po sastavu i po izradbi, može suditi da pripada u red hrvacko-vizantinskih spomenika VIII ili IX vijeka. Po svojoj prilici je služila kao plutej amvona. Obrubljena je su dva zavijena stupa, na kojijema je luk. Desni i lijevi kut luka ispunjeni su ticom put unutra okrenutom. Po sred ploče je latinski križ. U gornjijem mu je kutima po šesterolatična ruža, a donjijem po paoma. Križ, ruže i pôme opkoljeni su dvostrukom zatvorenom pletenicom trogrebenasta traka.

U Korčuli, dne 28. veljače 1890.

F. Radić.